

Az Úr ígérete az igaz papságviselői felé szinte túl nagyszerű ahhoz, hogy megérthessük.

Azok, akik hűségesek az ároni és a melkisédeki papsághoz, és felmagasztalják az elhívásukat, „azokat megszenteli a Lélek testük megújulására”. Tehát minden megadatik nekik, amivel az Atyánk rendelkezik.¹⁰

Bizonyosságomat teszem, hogy Jézus Krisztus engesztelésének tisztító hatalma, valamint a Szentlélek átalakító hatalma képes meggyógyítani és megmenteni az emberiséget. Kiváltságunk, szent kötelességünk, és örömünk, hogy halljuk a Szabadító azon hívását, hogy kövessük Őt készséges elmével és a szív minden szándékával. Rázzuk le a láncokat, melyekkel megkötöztek, és jöjjünk elő a homályból, és keljünk fel a porból!¹¹

Legyünk ébren, és ne fáradjunk bele a jó tevésebe, mert „nagyszerű munka alapját fektetjük le”¹², még hozzá azt, hogy felkészülünk a Szabadító visszatérésére. Fivérek, amikor a saját példánk fényével tanúsítjuk a visszaállított igazság gyönyörűségét és hatalmát, akkor nem fogjuk átaludni a visszaállítást. Erről teszek bizonyosságot, és az áldásomat hagyom veletek, Mesterünk, Jézus Krisztus szent nevében, ámen. ■

JEGYZETEK

1. Lásd Martin Luther King Jr., „Don't Sleep Through the Revolution” (1966 Ware Lecture, Unitarian Universalist Association General Assembly, Hollywood, Florida, May 18, 1966).
2. Hittételek 1:9.
3. Lásd blog.oxforddictionaries.com/press-releases/oxford-dictionaries-word-of-the-year-2013.
4. Lásd 2 Nefi 26:29.
5. Márk 8:34–35.
6. 3 Nefi 12:29.
7. Lásd például lds.org/topics/addiction.
8. Máté 22:37–39.
9. Efézusbeliek 5:14.
10. Lásd Tan és a szövetségek 84:33, 38.
11. 2 Nefi 1:23.
12. Lásd Tan és a szövetségek 64:33.

Henry B. Eyring elnök
első tanácsos az Első Elnökségben

A papsági férfi

Lehetek nagyszerű példák, középszerű példák, vagy rossz példák. Talán úgy gondoljátok, hogy nektek ez nem számít, de az Úrnak igenis számít.

Mindannyiunknak vannak hősei, különösen fiatalkorunkban. Az Egyesült Államokban, New Jersey állam Princeton nevű városában születtem és nőttem fel. A lakóhelyünkhöz közel, New Yorkban székeltek a leghíresebb csapatok. Három profi baseballcsapat is volt a városban e régi időkben: a Brooklyn Dodgers, a New York Giants és a New York Yankees. Philadelphia még közelebb volt hozzánk, és két baseballcsapat – az Athletics és a Phillies – otthona volt. Sok olyan tagja volt e baseballcsapatoknak, akikre hősként tekinthettem.

A New York Yankeesnél játszó Joe DiMaggio vált az én baseball-hősömmé. Amikor a fivéreim és a barátaim a házunk mellett, az iskola

udvarán baseballoztak, igyekeztem úgy lendíteni az ütőt, ahogyan azt szerintem Joe DiMaggio csinálta. Akkor még nem volt tévé (ez már csak ősi történelem), így az ütések leutánzásakor csak az újságokban látott fényképekre hagyatkozhattam.

Amikor egy kicsit idősebb lettem, édesapám elvitt a Yankee Stadionba. Ez volt az egyetlen alkalom, hogy élőben láttam játszani Joe DiMaggiót. Ma is úgy látom magam előtt, mintha ott lennék, ahogy meglendíti az ütőt, és a fehér labda egyenesen a középpályánál ülő nézők közé repül.

Na mármost, a baseballtudásom soha meg sem közelítette fiatalágom hősenek tudását. Viszont azon néhány alkalommal, amikor sikerült jól megütnöm a labdát, igyekeztem a

lehető legpontosabban utánozni az ő erőteljes lendítését.

Amikor hősokeket választunk magunknak, akkor tudatosan vagy tudat alatt elkezdjük utánozni mindazt, amit csodálunk bennük.

Szerencsére fiatalkoromban remek hősokeket helyeztek elém bölcs szüleim. Apám csak egyszer vitt el a Yankee Stadionba, hogy közelről láthassam a baseballhősöm játékát, viszont minden vasárnap közelről figyelhettem egy olyan papsági férfit, akiből hős lett. Ez a hős nagy hatással volt az életem alakulására. Édesapám volt annak a kis gyülekezetnek az elnöke, mely az otthonukban gyűlésezett. Tehát ha vasárnap reggel lejöttünk az első emeletről, akkor már az egyházban voltunk. A gyülekezetünk soha nem számlált 30 résztvevőnél többet.

Volt egy fiatalember, aki az édesanyját hozta ezekre a gyűlésekre, de ő maga soha nem lépett be a házukba. Nem volt egyháztag. Édesapám volt az, aki kiment érte, hogy behívja őt hozzánk a parkolóból, ahol a kocsijával várakozott. Megkeresztelkedett, és ő lett az első és egyetlen ároni papsági vezetőm. Ő lett a papsági hősoém. Máig emlékszem arra a kis, fából faragott szoborra, amelyet jutalomként kaptam tőle, miután tűzifát daraboltunk egy özvegnyek. Ma is mindig igyekszem hozzá hasonlóknak lenni, amikor megérdemelt dicséretet mondok Isten egyik szolgájának.

Választottam egy másik hőst is az egyház ama kis gyülekezetében. Ő

egy tengerészgyalogos volt, aki mindig a zöld tengerész egyenruhájában jött a gyűléseinkre. Háborús idők jártak, így ez már önmagában is hőssé avatta őt a szememben. A tengerészgyalogság küldte őt továbbtanulni a Princeton Egyetemre. Azonkívül, hogy csodáltam az egyenruháját, figyeltem őt, amikor a Princeton Egyetem amerikaifoci-csapatának kapitányaként a Palmer Stadionban játszott. Láttam, amikor az egyetemi kosárlabdacsapatban játszott, és akkor is figyeltem, amikor a baseballcsapatuk híres elfogójátékosaként lépett pályára.

Ezen is túlmenően azonban eljött hozzánk hétköznap is, hogy megmutassa, miként dobjam a baseballabdát jobb- és balkézrel egyaránt. Azt mondta nekem, hogy szükségem lesz erre a tudásra, mert egy nap majd jó csapatokban fogok baseballozni. Akkoriban még nem tudatosult bennem, de ő éveken keresztül egy igaz papsági férfi példaképeként szolgált számomra.

Ti mind példák lesztek arra – akár akarjátok, akár nem –, hogy milyen egy papsági férfi. Világító gyertyává váltatok, amikor elfogadtátok a papságot. Az Úr gyertyatartóba helyezett benneteket, hogy megvilágítsátok az utat a körülöttetek lévők számára. Ez különösen érvényes a papsági kvórumokban lévőknek. Lehetek nagyszerű példák, közepeszerű példák, vagy rossz példák. Talán úgy gondoljátok, hogy nektek ez nem számít, de az Úrnak igenis számít. Ő így fogalmazott:

„Ti vagytok a világ világossága. Nem rejtethetitek el a hegyen épített város.

Gyertyát sem azért gyűjtanak, hogy a véka alá, hanem hogy a gyertyatartóba tegyék és fényljk mindazoknak, a kik a házban vannak.

Úgy fényljk a ti világosságtok az emberek előtt, hogy lássák a ti jó cselekedeteiteket, és dicsőítsék a ti mennyei Atyátokat.”¹

Olyan nagyszerű papságviselőkkel áldattam meg mindazokban a kvórumokban, ahol szerencsém volt szolgálni, akik példák voltak számomra. Ti is megtehetitek azt, amit ők tettek értem, azáltal, hogy követendő példák vagytok mások számára.

Három jellemző tulajdonságot figyeltem meg azokban a papságviselőkkben, akik a hőseim. Az egyik az ima módja, a másik a szolgálat szokása, a harmadik a kökemény elhatározás, hogy becsületesek maradnak.

Mindannyian imádkozunk, de az a papságviselő, akivé nektek kell válnotok, gyakran és valós szándékkal imádkozik. Este letérdeltek és megköszönitek Istennek az aznapi áldásokat. Megköszönitek Neki a szüleiteket, a tanáraitokat, és a nagyszerű példákat, akiket követhettek. Konkrétan megnevezitek az imáitokban, hogy kik és hogyan áldották meg aznap az életeteket. Ehhez több kell néhány percnél és néhány futó gondolatnál. Meg fogtok lepődni és meg fogtok változni.

Amikor megbocsátásért imádkoztok, azt fogjátok tapasztalni, hogy ti

Néhány hónapja még ő maga sem volt egyháztag. Most viszont neki köszönhetően a misszionáriusok tanítanak, és van egy növekvő létszámú és erejű gyülekezet. Ennél is nagyobb dolog azonban, hogy ez az ember világosság mindazok számára, akik kinyitják a szájukat és ezáltal meggyorsítják a Mennyei Atyánk gyermekei Úr általi összegyűjtését.

Amikor imádkoztok és másokat szolgáltok, az arról való tudásotok, hogy Isten gyermekei vagytok, és az Óiránta táplált érzéseitek növekedni fognak. Jobban tudatában lesztek annak, hogy szomorúsággal tölti el Őt, ha bármilyen módon becstelenedek vagytok. Eltökéltebbek lesztek az iránt, hogy megtartsátok az Istennek és másoknak adott szavakat. Jobban fogtok figyelni arra, hogy ne vegyetek el semmi olyat, ami nem a tiétek. Becsületesebbek lesztek a munkaadótok felé. Eltökéltebbek lesztek az iránt, hogy ne késsetek, és elvégezzetek minden olyan feladatot, amit az Úr rátok bíz, ti pedig elvállaltok.

A rátok bízott családokban a gyermekek nem azon fognak tanakodni, hogy vajon jönnek-e egyáltalán a házi tanítóik, hanem izgatottan fogják várni a látogatásokat. Az én gyermekeim részesültek ebben az áldásban. Úgy nőttek fel, hogy voltak papsági hőseik, akik segítettek megtalálni a saját útjukat az Úr szolgálatában. Ez az áldott példa immár a harmadik nemzedékre öröklődik.

Az üzenetem a köszönet üzenete is.

Köszönetet mondok nektek az imáitokért. Köszönetet mondok nektek azért, hogy térdre ereszkedtek és ezáltal elismeritek, hogy nem rendelkeztek az összes válasszal. Hálátok kifejezéseként imádkoztok a menny Istenéhez, és azért, hogy áldását kérjétek a ti és a családotok életére. Köszönetet mondok nektek a másokért végzett

is megbocsátotok másoknak. Amikor megköszönitek Isten jószágát, akkor olyanokra fogtok név szerint gondolni, akiknek a ti kedvességetekre van szükségük. Ez az élmény megint csak mindennap meg fog benneteket lepni, és idővel meg is fog változtatni.

Az egyik változás, melyet megígérek, hogy az ilyen buzgó ima okoz benneteket, az az érzés, hogy igazán Isten gyermekei vagytok. Amikor tisztában vagytok velem, hogy Isten gyermekei vagytok, akkor azt is tudni fogjátok, hogy sokat vár tőletek. És mert az Ő gyermekei vagytok, Ő el fogja várni tőletek, hogy kövessétek a tanításait és drága Fia, Jézus Krisztus tanításait. Elvárja majd tőletek, hogy nagylelkűek és kedvesek legyetek másokkal. Csalódott lesz, ha kevélyek és énközpontúak lesztek. Meg fog áldani benneteket azzal, hogy mások érdekeit a sajátotok elé kívánjátok helyezni.

Néhányan már most is az önzetlen papsági szolgálat mintaképei vagytok.

A világszerte található templomokba a papságviselők napkelte előtt érkeznek. Egyesek pedig még jóval napnyugta után is ott szolgálnak. Nem jár világi elismerés vagy nyilvános ünneplés ezért az áldozatért és erőfeszítésért. Magam is megyek oda fiatalokkal, amikor azokat szolgálják, akik a lélekvilágban nem képesek önmaguknak megszerezni a templom áldásait.

Amikor a kimerültség helyett örömet látok a korai vagy késői órán ott szolgálók arcán, akkor tudom, hogy nagyszerű jutalmak járnak ebben az életben az ilyen önzetlen papsági szolgálatért – ámde ez is csupán jelképes mértékű ahhoz az örömhöz képest, amelyben azokkal fognak osztozni a lélekvilágban, akiket most szolgálnak.

Ugyanezt az örömet láttam és látom azoknak az arcán is, akik az Isten királyságához való tartozásból fakadó áldásokról beszélnek másoknak. Ismerek egy gyülekezeti elnököt, aki szinte naponta hoz tanítandó embereket a misszionáriusokhoz.

szolgáltatásokért, valamint azokért az alkalmakért, amikor nem láttatok szükségét annak, hogy elismerést kapjatok ezért a szolgálatért.

Elfogadtuk az Úr azon figyelmeztetését, hogy ha a szolgálatunkért cserébe a világ elismerésére törekszünk, akkor nagyszerűbb áldásokat veszíthetünk. Bizonyára emlékezni fogtok ez szavakra:

„Vigyázzatok, hogy alamizsnátokat ne osztogassátok az emberek előtt, hogy lássanak titeket; mert különben nem lesz jutalmatok a ti mennyei Atyátoknál.

Azért mikor alamizsnát osztogatsz, ne kürtöltess magad előtt, a hogy a képmutatók tesznek a zsinagógákban és az utcákon, hogy az emberektől dicséretet nyerjenek. Bizony mondom néktek: elvették jutalmukat.

Te pedig a mikor alamizsnát osztogatsz, ne tudja a te bal kezéd, mit cselekszik a te jobb kezéd;

Hogy a te alamizsnád titkon legyen; és a te Atyád, a ki titkon néz, megfizet néked nyilván.”²

Azok, akik nagyszerű papságviseelőkként az én példaképeim, nem könnyen ismerik el, hogy hősi tulajdonságokkal rendelkeznek. Valójában úgy tűnik, hogy nekik nehezükre esik meglátni azokat a dolgokat, amelyeket én annyira csodálok bennük. Említetem, hogy édesapám egy apró gyülekezet hithű gyülekezeti elnöke volt New Jersey-ben. Később az egyház Vasárnapi Iskola Általános Testületének lett a tagja. Mégis nagyon ügyelek arra, hogy ma szerényen beszéljek a papsági szolgálatáról, mert ő maga szerény volt.

Ugyanez igaz arra a tengerészgyalogosra, aki gyermekkorom hőse volt. Soha nem beszélt a papsági szolgálatáról vagy az eredményeiről, csak szolgált. Másoktól hallottam a hithűségéről. Ha esetleg tudatában

is volt az általam csodált tulajdonságainak, ez számomra nem derült ki.

Amit tehát tanácsolok – nektek, akik meg akartok áldani másokat a papságokkal –, összefügg életetek azon részével, amely mindenki előtt rejtve van, kivéve Istent.

Imádkozzatok Hozzá. Köszönjétek meg Neki mindazt, ami jó az életetekben. Kérjétek meg, hogy tudassa, kik azok az egyének, akiket Ő az utatokba vezérelt, hogy a szolgálatokra lehessenek. Könyörögjétek Őhozzá, hogy segítsen teljesíteni ezt a szolgálatot. Imádkozzatok, hogy meg tudjatok bocsátani, és így nektek is meg legyen bocsátva. Ezután pedig szolgáljátok őket, szeressétek őket, és bocsássatok meg nekik.

Mindenekelőtt emlékezzetek arra, hogy az összes szolgálat közül, melyet nyújthattok, nincs nagyobb, mint segíteni az embereknek abban, hogy úgy döntsenek: érdemessé válnak az örök életre. Isten megadta számunkra a papságunk használatára vonatkozó, mindenben átvivő iránymutatást. Ő a tökéletes példa erre. Ez az a példa, amelyet kisebb részben az Ő legjobb halandó szolgálóiban is láthatunk:

„És az Úristen szólt Mózeshez, mondván: A mennyekből sok van, és nem számlálhatók meg az embernek; nekem viszont számlálva vannak, mert az enyémeik.

És ahogyan az egyik föld elmúlik, és annak egei, úgy jó egy másik, és nincs vége műveimnek, sem szavaimnak.

Mert íme, ez munkám és dicsőségem – hogy véghezvigyem az ember halhatatlanságát és örök életét.”³

Segítenünk kell ezt a munkát. Mindannyian sokra vagyunk képesek. Erre az időre és helyszínre lettünk felkészítve a szent munka ezen utolsó napjaiban. Mindannyian megáldattunk olyanok példájával, akik ezt a munkát a földön töltött életük meghatározó céljává tették.

Azért imádkozom, hogy segíthessünk egymásnak felnőni ehhez a lehetőséghez.

Az Atyaisten él. Segítségre van szükségetek ahhoz, hogy jól tudjátok szolgálni Őt, és Ő meg fogja válaszolni az erre irányuló imáitokat. Jézus Krisztus a feltámadt Úr. Ez az Ő egyháza. Az általatok birtokolt papság hatalom arra, hogy az Ő nevében cselekedjétek, az Ő munkájában, Isten gyermekeinek szolgálatában. Amikor a teljes szíveteket ennek a munkának szentelitek, Ő felmagasztal benneteket. Ezt ígérem nektek Jézus Krisztus nevében, ámen. ■

JEGYZETEK

1. Máté 5:14–16.
2. Máté 6:1–4.
3. Mózes 1:37–39.